

Előfizetési árak:
 A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre 8 frt — kr.
 Negyedévre 2 „ — „
 Helyben házhoz hordva:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre 12 frt — kr.
 Negyedévre 3 „ — „

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfői és ünnep utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Apáczta u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszafelvétele vagy megőrzésére nem vállal közeled.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

NAGYVÁRAD, január 12.

A fiumei czápa.

Mosolyogva szoktuk olvasni tikkasztó nyári délutánokon a fiumei czápa felvonulásának és rémtetteinek leírását.

Olyan konvencionális valami ez, mint a tartár mártás a bankettekben, mutatós, s habár nem sokat ad rá komolyan senki, mégis kinos feltűnést keltene, ha egyszer véletlenül hiányoznék. De nem hiányzik se a banketten a tartár, sem a nyári ujságokból a czápa.

Hanem egy idő óta a nyári szezonon kívül is megjelenik Fiume, még pedig czápa nélkül, — de új kormányzóval. Mi ennek az oka? Fiume nincs megelégedve az új renddel.

Fiume el akarja csapni magától Magyarországot. Az olasz vér csak nem tagadja meg magát s az olasz vér temperamentumos, azt meg kell adni.

Az új törvények nem tetszenek Fiumének, különösen az új esküdtzéki törvények bántják. Zugott, forrongott emiatt egy darabig, majd tüntetett, míg végre a magisztrátus leköszönésében fejezte ki tiltakozását.

Idáig csak érthető a dolog. Ez után új kormányzót nevezett ki a király, gróf Szapáry László személyében. Ez alatt elrnedelték az új választásokat, mire óriási többséggel a régi retinensek kerültek vissza. Az új polgármester azután kijelentette, hogy *nem tesz esküt a magyar törvényekre*; azoknak engedelmeseget nem fogad, mert azokat nem a városi képviselőlet jóváhagyásával és beleegyezésével léptették életbe.

Ez a kijelentés pedig már vagy örült-ség, vagy a legnagyobb közjogi tudatlanság. Hát mióta lett Fiume szentesítő fórum a mi királyunk és parlamentünk mellett?

Micsoda történelmi alapra helyezkedik, mikor nem autonomikusan rendezett kis városnak, de Magyarországgal egyenrangú faktornak tartja magát?

Az új kormányzó hamar megtette visszafelé első útját. Jött referálni a kormányhoz Fiume hadüzenetét. S a kormány? Azt hisszük alaposan megmagyarazza Fiumének a »nosce te ipsum« elvét. A tegnapi hivatalos lapban megjelent a kormány erélyes hangú rendelete, mely azt hisszük szét foszlatja a reprezentanza illuzióit és megérteti vele, hogy Fiume kérhet, sokat kérhet, hisz sokat kapott eddig is, de ahhoz nagyon nagyon kicsiny pont, hogy követelhesen.

Az erélyes rendelet szövege így hangzik:

Rendelet

a közigazgatási bizottságról szóló 1876: VI. törvénycikkeknek Fiume városában és kerületében hatályba léptetése iránt kiadott rendelet végrehajtása tárgyában.

A magyar királyi miniszteriumnak az 1897. évi november hó 18. napján hozott minisztertanácsi határozata alapján 18.984/M. E. szám alatt kibocsátott rendelet Harmadik részének XXXVIII. pontjában a közigazgatási bizottságról szóló 1876: VI. törvénycikkek végrehajtásával és annak céljából szükséges ren-

deletek és utasítások kibocsátásával, valamint az ezekre nézve utóbb netán szükségeseknek mutatkozó változtatások és kiegészítések megtételével a miniszterium biztatván meg, — ennek folytán a múlt évi november hó 18. napján tartott minisztertanács határozatához képest rendeli:

I.

Ha a város képviselőtestülete és annak közegei a fentidézett rendeletben megszabott törvényes köteleességeiket pontosan nem teljesítik, a belügyminiszter a kormányzó előterjesztésére vagy meghallgatásával a képviselőtestületet feloszlathatja a városi statutum 27. §-a alapján és a kormányzó útján az ügyek időközi vezetése iránt intézkedik.

Az új képviselőlet alakulását s ezzel kapcsolatban a választás napját a belügyminiszter jóváhagyása mellett a kormányzó tüzi ki, de az új képviselőtestület alakítása s illetve választása egy éven túl nem maradhat.

Ha azonban az új választás megtagadtott, e rendelet alapján a fentebbi intézkedés hosszabb időre kiterjeszhető, s ha a képviselőtestületet ismételve kellett feloszlatni, az új választás hosszabb időre is elhalasztható.

II.

A miniszterium felhatalmazhatja a kormányzót, hogy a város mindazon tisztviselőivel és közegeivel, kikre a rendelet végrehajtásra vonatkozó rendeleteit azonnal és feltétlenül teljesíteni kötelesek, s e miatt a város törvényhatósága által feleletre nem vonathatnak.

III.

A fentebbi esetben a kormányzó a nem engedelmességek tisztviselőit és közegeit hivatalából felfüggesztheti vagy elmozdíthatja s helyébe mást helyettesíthet.

Az ekként helyettesített tisztviselők és közegek, jogok és kötelezettségek tekintetében a többi tisztviselőkkel teljesen egyenlők.

A „TISZANTÚL“ TARCZAJA.

Egy agglegény életéből.

Ira: Deér.

I.

Zsurnai Miklós lehetett ugy negyven éves. Agglegény volt és jó czimbora. Szerettük is valamennyien. Ő is jól érezte magát köztünk, fiatalok között. Jó pajtásunk volt, a szó leg-szorosabb értelmében. De azért tekintély volt köztünk.

Asztaltársaságunknak ő volt a feje. Ő ült mindig az asztalfőn. Ő volt a rendtartó köztünk. Meg is becsültük valamennyien.

De meg aztán volt ebben az emberben valami, a mi tiszteletet keltett iránta. Talán a tekintetében, azokból a fekete szemekből mintha valami titkos palástolt bú ritt volna elő. Vagy az arcában abban az erős vonásu férfias arcban.

Néha, mikor legvigabban voltunk egyszerre elkomolyodott, s ha ilyenkor beszélt, remegett a hangja. De ez mindig csak pár pillanatig tartott, de azért észrevettük.

Kutattuk, találgattuk is az okát. Gondoltunk mindenre, — de bizonyosat egyikünk sem tudott.

Végre is elhatároztuk, hogy kiugratjuk a nyulat.

Egyszer ismét együtt voltunk. Miklós bátyánk (csak így hívtuk) ott ült köztünk s vígan koczingatott velünk együtt.

Előfordult a sz mindenről. Én készakarva a szerelemről kezdtem beszélni. Fiatal hévvel kardoskodtam az igaz, őszinte szerelem mellett.

Miklós bátyánk csak hallgatott. Csak mikor abba hagytuk, akkor szólt oda olyan lassu, kissé remegő hangon.

— Gyerekek vagytok ti még ehhez. — De hát tiétek a világ. Szeressetek is csak, de úgy, hogy senkit se tegyetek szerencsétlenné. Mert hát az a fiatal könnyelmű vér nagyon rossz tanácsadó.

Összenéztünk valamennyien. Sohsem hallottunk még az őreget ezen a hangon beszélni.

Észrevette, hogy szavainak az értelmét keressük. Mosolygott olyan bágyadt, fanyar mosollyal. Kiitta a borát s aztán közelebb húzta a székét hozzánk.

— Látom hogy szeget ütött a fejedben az amit előbb mondtam. Hát figyeljete ide. Mondok én nektek egy történetet, talán tanulhattok belőle valamit. Meg aztán azt is megtudjátok, hogy miért maradtam én agglegény.

— Hurrát, — hangzott ajkunkról a szó. Hisz csak azt akartuk.

Bátyánk szomoruan mosolygott. És ez a mosoly elcsendesített bennünket. Figyelemmel néztünk arra az emberre, ki komoly, nagyon határozott hangon kezdett beszélni.

II.

Olyan idős lehettem, mint ti, mikor ide kerültem a fővárosba jurátusnak. Fiatal szívvel, vidám kedélyvel jöttem. Tele voltam ábránddal, illuzióval.

Nagy reményekkel voltam eltelve; azt hittem az egész világ nyitva áll előttem s nekem csak be kell lépniem, hogy hódítsak.

Csinos gyerek voltam. Szép fekete bajuszomon bizony nem egy csillogó szempár akadt meg. Hát biz tartottam is magamra valamit.

De hát ilyen a fiatalság. Jól is teszi. Örüljön az életnek addig, a mig örülhet. Majd úgy is megismeri a nehezebb oldalát, s elég korán lesz akkor is, hogy belássa, hogy biz' nem úgy van minden, amint azt ő ábrándos szívével, csapongó képzeletével kiszinezte magának.

Hát biz én is nemsokára megtudtam, hogy biz nem úgy folyik a világ sorja, amint én gondoltam!

Szegény fiu voltam, kereset után kellett néznem, akadt is egy kis foglalkozásom, a mi hozott annyit, hogy tisztességesen megéltem belőle.

Alkalmi vétel!

Telefon összeköttetés

Előre haladt idény miatt, az összes téli árak, u. m. Jäger alsók és harisnyák, posztó czipők és csizmák téli (loden) kalapok rendkívül le-szállított árban csakis

REICHARD áruházában

Nagyvárad, Fő-utca.

(Orsolya zárda épület) kapthatók.

a marburgi cipő-gyár egyedüli főraktára.

IV.

A kormányrendelet végrehatásával a kormányzónak kivételes hatalma legott véget ér. Kelt Budapesten, 1898. évi január hó 11-én.

B. Bánffy, s. k.

A kanonokok virilis joga

Még a múlt évben történt, hogy az egri káptalan tagjainak virilis jogát egynémelyek kétségbe vonták azon az alapon, hogy a káptalani tagok fekvőségei nem magántulajdonok. A múlt évi legtöbb adót fizetők névjegyzékének egybeállításakor került fel ez a felfogás a kormánypárt emberei között, kik megfelelőbbé tették a névjegyzéket s több kanonok, nevezetesen: Pánthy Endre, Zsasskovszky József, Stephonovszky Sándor, dr. Párvy Sándor, Ludányi Antal, Begovcevicsh Róbert, Ferenczy Imre, dr. Kozma Károly és Szele Gábor töröltetését kérelmezték. A közigazgatási bizottság a fellebbezésnek helyt nem adott s dr. Kánitz Gyula másodsorban a közigazgatási bírósághoz fellebbezte meg az ügyet. A közigazgatási bíróság ítélete tegnap érkezett le Eger városához. A legfelsőbb bíróság a fellebbezést kérelmével elutasította s kimondotta, hogy a kanonokok a városi képviselőtestület virilis tagjai között meghagyandók. A közigazgatási bíróság ez ítéletét a következőkben indokolja meg:

Az 1896: XXII. t. cz. 32. §-ának negyedik bekezdése a legtöbb egyenes államadót fizető községi lakost megkülönbözteti az ottani birtokosoktól, kik csak képviseltetés útján gyakorolhatják virilis jogaikat s kizárólag ez utóbbiakra vonatkozik az a rendelkezése, hogy a község területén fekvő vagyonuk után fizessék a legtöbb adót, mely rendelkezés a törvény 32. §-ának b. bekezdése azzal egészíti ki, hogy a fekvő vagyonon élvezett jövedelem után fizetett egyenesen állami adó is számba veendő, tekintve továbbá, hogy a legtöbb adót fizetők névjegyzéke a 33. §. 2. bekezdése szerint az adókimutatás alapján állíttatik össze s így az a községi lakos, kinek adókimutatással igazolható egyenes állami adója a kellő mértéket eléri, ha nincs is a község területén fekvő vagyona, a községi képviselőtestületben virilis tagságra igényt tarthat: a nevezett kanonokok, kik kétségbe vonhatlanul egri lakosok és a bemutatott adófőkönnyvi kivonat szerint saját személyükben és nevük alatt fizetik azon ingatlanok után kivetett állami adót, mely ingatlanokra életfogytig tartó haszonélvezeti joggal bírnak. Eger város legtöbb adót fizetők névjegyzékéből ki nem zárhatók csupán a miatt, hogy az említett ingatlanok a káptalani uradalom tulajdonát képezi,

Az ítéletet dr. Wekerle Sándor a közigazgatási bíróság elnöke írta alá.

Autonomiai hírek.

Az autonómiai 27-es bizottság póttagjai. A 27-es bizottságnak egyik tagja gr. Wenckheim Frigyes már régebben lemondott — nagymérvű elfoglaltsága miatt — ezen megítélt bizalmi állásról és helyébe Borsodi Gézát hívták be, mint aki a világi póttagok közül legtöbb szavazatot kapott. Ujabbán ismét felmerült a hír, hogy lemond egyik tagja a bizottságnak. Ha egyházi tag mond le, akkor Dr. Bitá Dezsőre, a benzésekek képviselőjére kerül a sor, — ha pedig világi, akkor Petrovác Józsefre, a kalocsai kerület világi képviselőjére.

Autonómiai képviselő. Az egri választókerületben, mely gróf Apponyi Albert lemondása következtében megüresedett autonómiai képviselővé 5820 szavazattal egyhangulag id. S a m a s s a János érsekuralmi jószágigazgató választott meg.

ORSZAGGYULES.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 12.

Szilágyi Dezső csak fél 12 órakor nyitotta meg az ülést. Az egyetlen érdekes dolog: **Pichler** bejelentett interpellációja a csődöt mondott budapesti vízművek ügyében.

Ezek után **harmadszori olvasásban** megszavazták a **munkás törvényjavaslatot**.

Mentelmi ügyek.

Most egy csomó **mentelmi** ügyet intéztek el **Schmidt** Gyula referálása alapján. Mindenekelőtt nem találták megsértettnek **Rakovszky** mentelmi ügyét, a pozsonyi sajtópörből kifolyó bírói eljárás ügyében. Felfüggesztették **Csávolcsy** Lajos, **Pichler** Győző, nem függesztették fel **Kubinyi** Géza mentelmi ügyét. **Kossuth** Ferenczet, akit az **Ugron** Gáborral vívott párbaja miatt néhány napi fogházra ítélték, — kiadta a Ház. **Ivánka** Oszkár mentelmi jogát is felfüggesztették — párviadal vétsége miatt; ellenben **Wolfner** Tivadart »kövezetvésm csonkítás« miatt nem adták ki. **Serbánt** és **Simát** hatóság elleni erőszak miatt kiadták. **Elnök** indítványára holnap nem lesz ülés. Pénteken két interpellációra fog felelni a keresk. miniszter és a miniszterelnök.

Az interpelláció.

Pichler Győző minden szünetelékenység és támadás nélkül akarja elmondani mondókáját. 1872 óta dolgozik a fő- és székváros, hogy eredményes vízvezeték teremtessenek. Ma 25 éves jubileuma van e működésnek és kisért, hogy a belevert 7 millió forint elveszett, nem csak rossz és egészségtől a víz, hanem kevés is. 1897-ben 60,000 köbméter vizet kellett volna szállítani a káposztásmegyeri vízműnek; de később új harmadfél milliót áldoztak, hogy 120,000 köbméter vizet kapjanak. S ime ma alig 50,000 köbméter vizet szállíthat csak. Óriási könnyelműség ez, melyért a belügyminiszter is felelős, akinek supremációjára ott van a főváros minden dolgán. Fölolvassa a **Budapesti Hírlapból** **Halmos** polgármester ide vonatkozó nyilatkozatát, mely a legsötétebb képet festette a vízvezetési ügyre nézve.

82,000 köbméter víz kell a fővárosnak, de azt nem képesek szállítani, hanem 50,000 köbmétert a régi leszerelt mesterséges szűrőkön adják, melyek csak külsőleg tisztítják meg a vizet, de semmi miázmét nem távolítanak el, tehát annál veszedelmesebb. (Kialtások: Gyalázat!) Fölolvassa az idevonatkozó megdöbbentő szakértői véleményt. Szigorú vizsgálatot kér a belügyminisztertől. Végül kijelenti, hogy a káposztásmegyeri vízmű sohase lesz alkalmas a főváros vízükségletét lebonolyítani. Az egész dolog merénylet a főváros lakossága ellen s azért terjeszti elő interpellációját.

Az ülés 1/2 órakor végződött.

A »Nemzeti Szövetség« megalakulása.

A legújabb, országos érdeklődést keltett egyesület, az »Országos Nemzeti Szövetség«, úgy mutatják a körülmények, jó talajra talál s a megérdemelt pártolásban részeseül Nagyváradon.

Az egyesület célja, — mint azt már ismertettük több ízben s a jövőben is még visszatérünk rá, — nemes hazafias. Éppen magasztos céljánál fogva óhajtanánk, hogy szerte az országban kellőképpen felkarolják, virágzásra segítsék, mert csak így képes megvalósítani azon nemes eszméket, a melyeket megoldandó feladatai közé sorolt.

Az ifju, még csak a megalakulás stádiumában levő egyesület önértzetesen, bátran, reménnyel telve kezdheti meg működését, mert oly hatalmas pártfogói vannak, mint Ő Felsőge Magyarország királya, J ó z s e f főherczeg, to-

Gond nélkül életem. Ha valami baj ért, hamar tultetem magam rajta.

Igy folyt életem vagy egy évig. Akkor aztán fordulópontoz értem. Itt kezdődik az én életem titka.

Megismerkedtem egy igen kedves családdal. Olyan egyszerű falusi népek voltak. Csak három tagból állt a család. Az öreg Rádi bácsi, a felesége, meg egy viruló rózsaszál, a leányuk tették ki a familiát.

Sokszor megfordultam náluk. Később már egész otthon voltam.

Magam sem tudtam, hogy mi vonz hozzájuk, miért érzem magam oly jól náluk. Azt hittem hogy az a barátságos fogadtatás, az a bizalmas bánásmód tetszik nekem.

Mikor aztán megtudtam, hogy mi az a mi engem a jó Rádiékhoz úgy csalogat, akkor már késő volt okoskodni.

Fiatal voltam, alig huszonegy éves. A leány a szép Rádi leány tizenkilencz. Ki tehet róla, hogy egyszer csak bevallottam magamnak, hogy biz én szeretem azt a leányt.

Nem is valami nagyon ijedtem meg ettől a felfedezéstől. És őszintén mondhatom, hogy sok kellemes, boldog percet töltöttem aztán Rádiéknál.

Mert hát biz nem sok teketóriát csináltam a dologból. A legelső alkalomkor mikor egyedül voltam a leánnyal, megmondtam neki a mi szívemet nyomta.

Megfogtam azt a kis parányi fehér ke-

zét, és úgy mondtam meg neki, hogy szeretem.

— Nem csinált biz az se valami hatásos jelenetet, mint a mai lányok szokták, hanem oda-

borult a vállamra, a kezét se vonta vissza. Én meg hát csókoltam, a hol értem. A haját, szemét, arcát, még az a meleg puha ajkát is. Mikor ide értem, akkor már ő is csak visszaadta.

Most is nagyon jól emlékszem még rá, milyen boldog voltam, mikor haza mentem. Persze összegondoltam én otthon az én magányos legényszobámban mindent, amit egy fiatal szerelmes csak gondolhat. De komolyan gondolkodtam.

Két évem van még hátra tanulmányaimból; azután kineveznek valahová. Egy évig várok még s aztán már mint kérő állítok be Rádiékhoz.

Biz én szépen kiokoskodtam az egészet. Már a leendő fiamnak a keresztapját is kiszemeltem, sőt ha jól emlékszem, akkor éjjel álmomban már az unokáimat ringattam a térdemen.

Szóval boldog voltam, de nem sokáig. Itt meg kell jegyeznem magamról egyet-mást, hogy megértsétek a továbbiakat.

Nagyon büszke, önértzetes gyerek voltam. Nem ismertem tekintélyt, nem akadályt. Daczoltam mindennel, még a nyomorusággal is. Mert abból is kijutott ám. No de ez nem tartozik a dologra.

Igy folytak napjaim abban az időben

Tudhatjátok, hisz ti most vagytok ebben a korban.

Csak hogy egyszer felhő tünt föl a láthatáron. Az öreg Rádiné jó asszony volt nagyon, csak egy hibája volt, egy kissé nagyzó volt. Mindenről nagy hangon beszélt. A leányában legalább is leendő nagyságos asszonyt látott.

Sokszor beszélt ő arról, hogy milyen embernek adná a lányát. Mi ketten avval a leánnyal csak összenézünk ilyenkor, s benne volt ebben a tekintetben, hogy dejszen beszélhetsz te Rádiné asszony, értjük mi már egymást.

Pedig nem jól értettük. Azaz csak én nem érttem jól azt a leányt...

Itt egy kissé elhallgatott az öreg. Talán belefáradt a beszédbe, vagy ki tudja mért? Aztán megint beszélni kezdett, de már nem tudta magára erőszakolni azt az előbbi vidám hangot. Eddig is nehezebbre esett, de úgy látszik nem akart gyöngének látszani. Kissé lassabban is folytatta.

Hát mint mondtam, biz én gyakran megfordultam Rádiéknál.

Nem tudom, miért nem, de egyszer csak azt vettem észre, hogy Rádiné asszony már nem olyan barátságos velem, mint volt. Sőt bizony hidegség érzett ki a viselkedéséből.

Ez bántotta az önértzetemet. Kutatni kezdtem az okát. Meg is találtam előbb, mintsem gondoltam volna.

vább a hercegprímás, az ország színe-java párt és valláskülönbség nélkül.

A nagyvárad-i szövetség tegnap már ki-mondotta megalakulását; a gyűjtő-ivekből csak 13-at nyújtottak be s ezen is háromszor annyi aláíró volt, mint a szabályokban előírva.

Az értekezlet a kereskedelmi és iparkamara-ban, Gyálóka y Lajos törvényszéki elnök elnöke alatt folyt le.

Jelen voltak: dr. Bulyovszky József, dr. Persz Adolf, dr. Adorján Armin, Pottássy János, Petrik Gyula, Krüger Viktor, dr. Vári Szabó Béla, Réz Mihály, dr. Várnay Ferencz, dr. Sarkadi Lajos, Fuszek Lajos, Thury Kálmán, Huzella Gyula, May Sándor, Vidosits Gyula, Winkler Lajos, Lövenstein Zsigmond, Schwartz Ignác.

Elnök üdvözölte a megjelenteket s konstata-lja, hogy 13 gyűjtő-iv adatott be s ezen alá-íratkozott 8 működő tag s 138 rendes tag. Mi-vel az alapszabályok 50 tagot írnak elő a megalakulásra, javasolja, hogy tekintettel a ta-gok háromszoros számára, mondják ki a meg-alakulást.

Bejelenté továbbá az elnök, hogy gróf Széchenyi Viktor cs. és kir. huszárfőhad-nagy alapító tagnak belépett s az 50 frtot le-fizette. — Örvedetes tudomásul vették.

A központból felkérték az elnököt, hogy a tagok létszámát tudassa, mert még a budapesti megalakuló ünnepély előtt, február közepe tá-ján óhajtanák a nagyvárad-i fiókot ünnepélye-sen megalakítani. Az ünnepélyre az egyesü-let több jelese lejöjné Nagyváradra.

Dr. Sarkady Lajos titkár a taggyűjtést még nem óhajta lezárni, sőt még azoknak is adják vissza az ivatek további taggyűjtés vé-gétt, a kik azt beadták. A végmegalakítás nap-ját tüzzék ki, hogy arra a szövetség több ki-váló férfja lejöjjen a fővárosból. Az ügyrend el-készítésére egy szűkebb körű bizottságot választ-
szanak.

Ezután abban állapodott meg az értekez-let, hogy az ünnepélyes megnyitás február hó 20-án lesz.

Az iv-tulajdonosokat felkéri a további gyűjtésre.

A szűkebb bizottságba Gyálóka y Lajost, dr. Sarkadi Lajost, Winkler Lajost, Ha-lász Lajost, dr. Nagy Ernőt, dr. Várad y Zsigmondot, dr. Bulyovszky Józsefet, Hlatky Endrét és Thury Kálmánt választ-
tották be.

Felkéri a lapokat, hogy a szövetség ha-zafias czélját a közönséggel ösmertessék meg. Ezzel az értekezlet véget ért.

Az értekezlet közben May Sándor

mérnök ur igen tévesen beszélt a helyi sajtó-ról, mintha az eddig nem pártolta volna a Szö-vetséget s eddig még nem is ismertette a kö-zönséggel.

Ez legalább is minket illetőleg, nem felel meg a valóságnak. Mielőtt megindult volna Nagyváradon a mozgalom, már hasábos cikk-ben ismertettük a szövetséget, a fővárosból ka-pott információk alapján. Közöltük továbbá az alapszabályoknak a közönséget közelebről ér-deklő részét. Közöltük a gyűlés lefolyását stb. Eppen a szövetkezet részéről K a t o n a Béla titkár külön is köszönetet mondott szerkesz-tőknek, mert körútjában igen jó szolgálatot tettek neki — mint mondá — lapunk köz-léseit.

Azt hisszük, ez elég czáfolat a May Sán-dor ur felszólalására.

Gyilkos vő.

Megkerült tettes.

A csendőrség a mult napokban egy rémes gyilkosságnak a tettesét derítette ki, amely annyival is inkább meglepő, mert a tettes nem más, mint a gyilkoltnak saját veje, aki eddig annyira gyászolta apósát, hogy senki sem merte azt hinni, hogy ő lenne a tettes.

A dolog előzménye, amivel különben an-nak idején részletesen foglalkoztunk, a követ-kező:

A mult év augusztus hó 11-én reggel F o d o r János zsadányi lakost saját házának szér-rüs kertjében egy szalmakazal tövében meg-gyilkolva találta meg a felesége.

A birói szemle és a bonczolás megállapi-totta, hogy a meggyilkolt halálát a fején levő seb okozta, amelyet a tettes baltával idé-zett elő.

Fodor János családja, az özvegy, leánya és veje vigasztalhatatlanok voltak és nem is gondolt arra senki sem, hogy a gyilkos a csa-lád egyik tagja lehet.

A tettes jelen volt az összes birósági cse-lekményeknél, a jegyzőkönyvet mint tanu alá is írta és úgy viselkedett, hogy a kintlevő bi-zottsági személyeknek minden gyauuját elhári-totta magáról.

A csendőrség az eset után erélyesen hoz-

zálatott a nyomozáshoz és végre is sikerült elfogni a tettest a vőt, G o n d a István sze-mélyében.

A csendőrség hosszas vallatása után Gonda beismerte rémes tettét és a gyilkosságot el-mondotta, amely a vizsgálattal igazolva is lett.

Gonda a gyilkosságot következőképpen mondotta el:

A tett elkövetésére az birta, hogy az apósa kegyetlenül bánt vele is ezért már régen elha-tározta, hogy megöli.

Néhány héttel ezelőtt egy fejszét talált, amit el rejtett azzal a szándékkal, hogy ezzel fogja a tettest végrehajtani.

Leste az alkalmat mindig, hogy tettét végrehajthassa, de az alkalom sokáig késett, mert apósa a család többi tagjaival együtt aludt és itt nem lehetett meggyilkolni.

Végre elhatározta, hogy apósát kiesalja a kertbe és ezért lovainak a farkából a szört éjjel kihuzta s jól tudta, hogy apósa a követ-kező éjjel lesben fogja várni lovainak a meg-esufitóját.

G o n d a nem csalódott. Apósa kiment a kertbe és ott lefeküdt egy széna kazal tövébe, de a várakozás közben elaludt. Éjféli tájban G o n d a apósa mellé lopódzott s midőn meg-győződött arról, hogy alszik, a talált fejszét elővette és minden erejével oly ütést mért apósa fejére, hogy az szörnyet halt.

A gyilkosság után körülnézett, hogy nem látta-e meg valaki? Eldugta a baltát és vissza-ment az istállóba, lefeküdt és elaludt.

Reggel azután folytatta a dolgát mintha mi sem történt volna és csak akkor, amidőn anyósa kiabálni kezdett a halott mellett, ment oda.

A vizsgálat ezeket a dolgokat igaznak is találta csak azt nem, hogy apósa rosszul bánt volna vele, sőt éppen ellenkezőleg ő bántotta mindig apósát.

A gyilkost erősen megvasalva hozták be a helybeli ügyészségre, a hol fogva tartották.

Előfizetési felhívás.

Negyedik évfolyamába lépett a »Tiszántul«. A nagy közönség meg-ismerte, megszerette és felkarolta a

Valami ünnepnap volt, mikor én délután hozzájuk mentem. Csak az asszony, meg a leány voltak otthon. Jó ideig beszélgettünk már mikor egy látogató érkezett. Lehetett egy harminczéves férfi. A nevére nem emlékszem, de az mellékes is. Elég az hozzá, hogy az asszony feltűnő szívesseggel fogadta. Még a »salonba« is bevezette. Pedig ezt nem igen szokta meg tenni.

Később aztán többször is megfordult ez az ur ott. Meg is tudtam, hogy kicsoda. Va-lami jó fizetésű hivatalnok volt.

En ugyan nem sokat törődtem vele, pedig majd mindig ott talált Rádiéknál, mikor jött.

Hanem aztán úgy véletlenül a fülem-hez jutott valami. Az asszonynak egy fiatalnő-rokonától hallottam. Eppen ott volt náluk, s én hazakisértem. Utközben aztán Rádiékre került a beszéd sorja, s a fiatal asszonyka igen ked-vesen adta tudtomra, hogy az az ur biz komoly szándékkal jár a házhoz, s a Rádiné nagy becsben tartja, mert hát biz igen jó vőnek ki-nálkozik.

En mosolyogva hallgattam az aszony-kát. De az csak beszélt tovább. Végre nagy ne-hezen oda lyukadt ki a dolog, hogy biz Rádiné asszonynom nem valami jó szemmel nézi az én gyakori látogatásaimat, s olyan féltet emlegetett, hogy jó volna, ha ritkábban mennék, mert hát a leány már férjhez menő, s egy ilyen magam-fajta gyakori vendég elriasztja a komoly, számba veendő férj-jelölteket.

Nekem sem kellett több. Ez a hevesen pezsgő, daczos vér fellángolt bennem.

Aitól ugyan ne félj jó Rádiné asszony, hogy én utjában állok a leányod szerencsésének.

Elhatároztam, hogy szakítani fogok látoga-tásaimmal. De előbb még a leánnyal akartam beszélni. Beszéltem is vele egy négyszemközti.

Őszintén elmondtam neki mindent. Meg-mondtam neki, hogy ezután ritkán fog látni.

Aztán nem sokára elfogom hagyni a fő-várost. Ha szeret igazán, úgy, mint én, lesz ereje várni. En megfogadtam neki, hogy vissza-jövök érte s akkor már mi sem áll boldogsá-gunk utjában.

Az a szegény leány csak sirt. Kért, hogy ne menjek, maradjak itt. Beszélt nagy-szerelméről.

Bizony majd hogy be nem adtam de-rekam. De büszkeségem nem engedte, hogy a leánnyra hallgassak. Megakartam mutatni, hogy férfi vagyok, ura tettemnek. En nem akarok utjában állni senki szerencsésének, de meg aka-rom szólni a magam boldogságát. Ha a leány szeret, akkor majd tud várni. Mert biz én úgy tettem, a mint mondtam. Pár hétre rá el-hagytam a fővárost s vidékre mentem.

Mikor attól a leánytól elbucsztam, akkor megkértem, hogy ha egyszer mást gon-dol, vagy ha már elmosódik majd az én ké-pem a lelkében, csak küldje vissza az arczké-met, mit neki adtam. Még csak azt se kértem tőle, hogy írjon.

Szegény leány alig tudott szólni. Egy kis miniatúr arczképét adta oda s csak any-nyit mondott:

— Nagyon szeretlek s nem foglak feledni.

En elmentem. Vagy úgy két évig hirt sem hallottam Rádiékról. Tanultam, küzdöttem. Azt akartam, hogy mint kész ember léphessek az elé a leány elé. Az egyik megvolt. Ember lett belőlem s nem is rossz állásom volt.

Még csak napok kérdése volt, hogy mikor megyek föl hozzájuk.

Akkor aztán kapok egy levelet. Meg-ismertem a leányom írását. Felbontom arczké-pem esett ki belőle. Rajta e néhány szó: Kérő, feledjen el! Aztán a neve.

Nem untatlak benneteket fiuk, akkori kedélyállapotom leírásával. — Fájdalmasan érintett a dolog; de gondoltam hogy az idő majd meghozza a vigasztalást.

Pár évre rá újra felkerültem a fővá-roshoz. Ide helyeztek át.

Ujra beleszoktam a fővárosi életbe, kezd-tem feledni a multat. A szép Rádi leány lelke is egyre halványult előttem.

Találkoztam egyszer aztán vele, ő nemvett észre de én igen. De mennyire más volt, mint ezelőtt régen. Halavány, összeesett. Haja már-már őszülni kezdett, pedig alig lehetett harmincz éves. Arcza sáppadt, fakó színű vértelenek. Csak a szeméibe volt még valami a mult em-lékből. Az is inkább fájdalom, szomorúság.

Hallottam is róla. A szülei elhaltak. A

lapot. Nincs szükség azért hosszas programra.

A politikában pártoktól függetlenek vagyunk. Ha azt látjuk, hogy a kormány intézkedése igazán az ország javát akarja előmozdítani, nem habozunk helyeselni és támogatni azt. De ha törvényben gyökerező jogainkat támadja, ha a kath. vallás ellen tör, ha az ország és polgárainak javával ellenkezik: — nem késünk felemelni tiltakozó szavunkat.

Az iparos és gazdaosztály érdekeinek védelme a nemzetközi tőke tulajdonosai ellen, a tisztességes munka és a munkások védelme a hazátlan szociál-demokraczia jogtalan követeléseivel — a mi programunknak lényeges részét képezik.

Hazafias nemzeti és vallásos szellem minden irányban a mi jelszavunk.

Társadalmi, megyei és városi ügyekben nem klikk, sem magán érdeknek helyet nem adunk.

Költséget és fáradságot nem kímélve azon iparkodunk, amint tettük eddig is, hogy a főváros, a külföld és a vidék eseményeiről idejében, híven, lelküismeretesen és részletesen értesítsük olvasóinkat. Országgyűlési és távirati tudósításainkat a vidéknek egyetlen lapja sem mulja felül.

A jó irányú szépírodalomnak előmozdítása gondoskodásunk és áldozatkészségünk kiváló tárgyát képezi.

Meggyőződhetett a közönség, hogy kiadóhivatalunk mily nagy áldozatot hoz, midőn ily magas színvonalon álló lapot ad olvasói kezébe. És azért remélhetőleg méltányolni és támogatni fogja ebbeli törekvését kiadóhivatalunknak és szerkesztőségünknek.

Lapunk előfizetési ára újévtől kezdve 2 frittal magasabb lett ugyan, de még mindig olcsóbb bármelyiknél.

Az előfizetési árak a következők:

Helyben kiadóhiv.-ból átvéve:	Helyben házhoz hordva:
Egy évre 8 forint.	Egy évre 10 forint.
Negyed évre 2 forint.	Negyed évre 2 frt 50.

Vidékre:

Egy évre 12 forint. Negyed évre 3 forint.

A „TISZANTUL” szerkesztősége és kiadóhivatala.

UJDONSAGOK.

TÁJÉKOZTATÓ.

A vasárnapi népszerű felolvasások tárgysorozata január hó második felében:

1898. jan. 16. Vasárnapi népszerű felolvasás. Tartja dr. Szombati István: »Arany Toldija« d. e. 11—12-ig.

1898. jan. 23. Vasárnapi népszerű felolvasás. Tartja dr. Tóth Mihály »A festékanyagokról«, — kísérletekkel.

1898. jan. 30. Vasárnapi népszerű felolvasás. Tartja dr. Türr Lajos »Magyarország és Ausztria közjogi viszonyai, dualizmus.«

- > 13. Városi közgyűlés.
- > 16. Az ipartestület táncestélye a Sasban.
- > 18. Harmadik jogász estély a Zöldfában.
- > 22. Tiszti estély.
- > 26. A »Katholikus Kör« táncestélye a Zöldfában.
- > 30. A Szigligeti-társaság felolvasó ülése.
- > 30. A katolikus kör közgyűlése d. e. fél 11 órakor.

Február 1. Városi bál a Sasban.

- > 5. A »Kereskedelmi Csarnok« estélye.
- > 6. A 48-as Népkör táncestélye a Zöldfában.
- > 19. Tiszti estély.

Felkérjük t. előfizetőinket, kiknek előfizetése az év végén lejárt annak mielőbbi megújítására, hogy a szétküldésben fennakadás ne történjék.

* **A görögök ujjeve.** Ma van a görög egyházaknak, a még mindig fenntartott Julián-féle naptár szerint újévük, vagyis január elseje. A gör. szert. katolikus székesegyházban ez alkalommal ünnepélyes nagymisé és szentbeszéd tartanak, mely után hibás kalendárium szerint ugyan, de szívből gratulálnak egymásnak b. u. é. k.-t. Mi is őszintén kívánunk boldog ujesztendőt görög szertartású polgártársainknak.

* **A 7. huszárezred kitüntetése.** A német császár ezrede: a 7. huszár ezred, mielőtt a nagygyakorlatok után új állomáshelyére Nagyváradra jött volna, részt vett Budapesten II. Vilmos német császár fogadtatásán. A koronás ezredtulajdonos a tisztikar több tagját s hat altisztet kitüntetett. Ströhr Adolf ezredes, az ezredparancsnoknak a királyi porosz koronarend 2. osztályát a csillaggal; Kahler János őrnagynak a királyi porosz vörös-sasrend 3. osztályát, gróf Starhemberg Vilmos századosnak a királyi porosz vörös sasrend 3. osztályát és gróf Batthyány Gábor századosnak a királyi porosz korona-rend 3. osztályát; nedeczki Nedeczky Ferencz ns. Strada Gyula, Schmeidel-Strassuicky Károly és lovag Keil Henrik főhadnagyoknak a

királyi porosz vörös sasrend 4. osztályát Fanta Viktor és altenstadti báró Schwaben-Durneisz Gyula hadnagyoknak a királyi porosz koronarend 4. osztályát adományozta Vilmos német császár. — Ezekon kívül ugyancsak a 7. huszárezredben szolgáló Kulcsár József és Szalkai János őrmestereket, Godor Mihály és Koczka Sándor cz. őrmesterek szakaszvezetőket, Mazel Vincze. az I. oszt. számvevő altisztet és Standori György katonai gyógykovácsot a királyi porosz ezüst harczós-érdeméremmel tüntette ki. Ugy a rendjelek, mint az érmek viselését királyi Felsége megengedte a kitüntetetteknek.

* **Pázmány szándéka.** Nagyon érdekes akadt fedezett fel Frankói Vilmos cz. püspök nagyváradi kanonok a vatikáni levéltárban. Pázmány Péter jezsuita atya kérelmezi abban a szent Atyától, hogy engedje meg neki a jezsuita rendből való kilépést, mert a szigorubb karthauzi rendbe szeretne belépni, a pápa azonban nem adta meg az engedélyt. Néhány évvel később mégis megengedték Pázmány Péternek, hogy a jezsuita rendből kilépjen, de nem azért hogy karthauzivá legyen, hanem, mert esztergomi érsekké, Magyarország primásává nevezték ki.

* **Halálozás.** Nagyvárad egyik ősmert és becsült agg polgára: Id. Fodor Lajos kovácsmester tegnap, szerdán reggel meghalt, hosszas szenvedés után. Temetése ma, csütörtökön délután 3 órakor lesz a Korona-utcai gyászházháztól. A család által kiadott gyászjelentés a következő:

Alolítottak a magok és nagyszámu rokonaik nevében fájdalmas szívvvel jelentik, hogy a felejtetetlen jó férj, a legjobb atya, a szeretett testvér és rokon Id. Fodor Lajos folyó évi január hó 12-én reggeli 3 órakor, hosszas szenvedés után élete 72-ik és boldog házasságának 38-ik évében elhunyt. A megboldogult földi maradványai folyó hó 13-án d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Korona-utcai saját házából a várad-olasz közsirkertben örök nyugalomra tétetni. Mely végtisztességtételre az elhunyt ismerősei, barátai tisztelettel meghívotnak. Nagyvárad, 1898. január hó 13-án. Béke lengjen porai felett! Ifj. Fodor Lajos, Fodor László gyermekei. Boros Péter veje. Özv. Fodor Lajosné, szül. Fonyad Eszter neje. Boros Lajos, unokája. Fodor Laura testvére. Szabó József, Zih József sógorai.

* **Inség és kivándorlás Biharon.** Az idej rossz termés és az elemi csapások szomorú következményei — írja bihari levelezőnk — nálunk is igen észrevehető. A szegényebb sorsú népnek alig van már kenyere; sertése, baromfia elhullott, az éhség jelei mindjobban mutatkoznak. Ez az oka, hogy községünkben a tél folytán a biztos éhség és nyomor elkerülhetése végett számosan elköltöztek, szerencsét próbálandók, de készülnek többen ezután is. Egy család Amerikába indul a napokban és ha a szerencse beüt számára, utána többen is ki fognak menni. Községünkben a tél folytán már több mint 10 család elköltözött. Ezen szomorú jelenség dacára újabb adónemekkel is terhelhetünk, folyik az adóbehajtása rendesen.

* **Gyászhir.** Kolozsvárt f. hó 11-én hosszas szenvedés után jobb létre szenderült Szamosi Jánosné, kiben férje dr. Szamosi János, a kolozsvári tud. egyetem tanári karának egyik legnépszerűbb, tanári körökben országsszerte legtiszteltőbb tagja, a kolozsvári tanárvizsgáló bizottság elnöke forró szeretett nejét gyászolja.

* **Tolvaj mostoha fiu.** A csendőrség az elmúlt napokban egy fiatal fiut tartóztatott le Keszteg község határában. A fiut többen jelentették fel, többek közt a mostoha apja is, mindannyian lopásért és csalásért. Rusz Gézának hívják a fiatal, aki még a múlt év novemberében meglöpte mostoha apját 110 frt erejéig s azután megszökött. A fiut akkor ke-resték, de sokáig nem lehetett megtalálni. Most

férje később fejbőlötte magát. Sikkasztott és rájöttek. Az asszonynak két gyermeke maradt, most azokat tartja, ha jól tudom házakhoz jár mosni, vasalni meg ilyesféle munkákra...

Százhangon mondta már ezt Zsurnai. Sietett mintha attól félne, hogy a csillagó valami még alá hull a szeméből. El is hallgatott, mi sem szóltunk. Valami nagy szánalom vetette bele magát a lelkünkbe. Talán azt a szép Rádi leányt sajnáltuk, vagy ezt a szép szomorú férfias alakot.

Miklós bátyánk bort öntött s aztán ivott. Mikor letette a poharát, — elővette a zsebkezdőjét s megtörölte a haját, — aztán meg úgy hirtelen mind a két szemét.

Utánna mintha kissé nyugodtabban beszélt volna.

— Hát ez lett a sorsa a szép Rádi leánynak. Én nagyon sajnálom, mert megtudtam azt is, hogy az anyja erőszakolta a férjéhez. A leány csak áldozat volt. Nem volt neki ereje megküzdeni az anyjával s beváltani a nekem tett ígérését. Én megbocsátottam neki, elég szomorú a sorsa.

Ez az én történetem is. Azért maradtam agglegény. Nem tudtam megtalálni az igazi utat. A Rádi leány esete nagyon megzavart. Hát nincs igazam?

Ha az ember szeret egy leányt igazán, azért álljon félre az utból, mert hátha mással boldogabb, szerencsésebb lesz. Ezt pedig ki venné a lelkére?!

Ha meg elveszi, hát ki tudja, hogy ak-

kor is nem-e teszi szerencsétlenné! Ez is baj. — Azért hát én egyiket sem választottam. Így legalább nem teszek szerencsétlenné senkit.

No, de azért ti csak házasodjatok ám öcsém! Ma már talán másként gondolkoznak a mamák, — tette hozzá Miklós bátyánk.

Aztán felkelt, fizetett s szó nélkül távozott körünkől. Mi is nemsokára szétoszlottunk. Tudja Isten, úgy meghatott bennünket Miklós bátyánk históriája.

III.

Nemsokára ezen eset után, hogy Miklós bátyánk a fenti történetet elmondta, egyszer meglátogattam.

Szobájának ajtaja éppen nyitva volt. Ő iróasztala előtt ült. Lassan közeledtem hozzá, meg akartam ijeszteni.

Mikor már jó közel voltam, akkor láttam, hogy az öreg egy fényképet tart kezében. Egy fiatal leány képe volt. A neve is oda volt írva. Olyan kis miniatúr kép volt. Az öreg csak nézte azt a képet hosszasan esendesen. Aztán úgy láttam, mintha egy könnyet morzsolna szét ujjával és azt a kis képet lassan odavonja az ajkaihoz és csókolja. Valamit suttozott is. Csak annyit értettem:

— Nem volt erőd megvárni, — pedig mennyire szeretlek.

És úgy elgondoltam, hogy ez a szép, erőteljes ember talán még sem azért nem házasodott meg, mert nem akart szerencsétlenné tenni senkit.

Vagy ki tudja, tán mégis így volt?!

azután a legutóbbi időben sokat becsapott azzal, hogy nem létező gabonát adott el nekik, amire természetesen előleget vett fel. A csendőrség a tömeges feljelentés folytán erélyesen nyomozni kezdte R u s z Gézát és el is fogta. A tolvaj fiu most az ügyészség börtönébe várja büntetését.

* **A párducz karmai közt.** Borzalmas jelenet játszódott le tegnapelőtt a Nantes-i állatseregletben. A mondott nap délutánján ugyanis meglekintette az állatseregletet egy valóban odaváló nantesi kolbászgyáros, 4 éves unokájával. S bár lépten-nyomon figyelmeztették a közönséget, hogy ne menjen közel a bestiak ketreceihez, — D e n i a n d, a kolbászgyáros egy párducz ketrece elé állt és karjára vette kis unokáját, biztatta, hogy simogassa meg a vadállat fejét. A kis gyermek ezt csakugyan meg is tette. Ebben a pillanatban felugrott a vérszomjas bestia és rettenetes talpa egyetlen ütésével berántotta a kis gyermeket magához és össze-vissza marcangolta a szerencsétlen kis leány fejét. Ugyiszólva a legvégső pillanatban ugrott a bestia ketrece elé egy bátor istálló-fiu, Le Bongain, aki vasruddal verte el a bestiat áldozatáról. A párducz most a bátor életmentő ellen fordult és ennek fél karját foszlányokra tépte szörnyű karmaival és fogáival. Azonban Le Bangain nem tágitott, mindaddig, míg a kis gyermeket ki nem szabadította a bestia körmei közül. Ugy a bátor életmentőt, mint a kis gyermeket azonnal kórházba szállították, hol mindketten élet és halál között lebegnek. A könnyelmű kolbászgyárost pedig közrefogta a felbőszült publikum és hatalmasan elverte. Ha a rendőrség közbe nem lép ideje korán, bizonytal meg is lincselik.

* **Tetten ért kukoricza tolvaj.** B ő s z ő r m é n y községben az elmúlt napokban egymást érték a kukoricza lopások. Alig múlt el nap, hogy valakinek a kamaráját meg ne látogatta volna valami tolvaj. A kukoricza tolvajt azonban sokáig nem lehetett megtalálni, míg végre tegnapelőtt Spicz Béla és cselédje Láposi Imre a tettest elfogták Horvát József személyében akkor, amidőn nevezett a Spicz kukoriczját dézsmálta. Horvát természetesen beismerte ezt a lopást, azonban a többi eleinte tagadta és csak később ismerte be. Horvát az ügyészségnél fogva van.

* **Járvány Gyöngyösön.** Mint levelezőnk írja, a hasihagymáz Gyöngyösön erősen pusztit. A sűrű egymásutánban megbetegültek között egyaránt vannak felnőttek és gyermekek. Mindennap fordul elő halálozás. A hatóság messzemenő óvintézkedése nem bírja meggátolni a veszélyes járvány terjedését. Az iskolákat bezárták a járvány miatt.

* **Tolvaj cseléd leányok.** Özv. Ferency Albertné szül. Wallerstein Czeccilia belényesi lakosnő lakásába f. hó 9-én éjjel valaki a konyhaablakon át bemászott, hálószobájában volt ruhája zsebéből egy 14 frtot tartalmazó pénztárczát és több ruhaneműt ellopott. A csendőrség a tetteseket csakhamar kézre is kerítette: Dilemán Flora v.-kimpányi illetőségű 14 éves és Bogdán Szavéta b.-lázuri illetőségű 16 éves foglalkozás nélküli cselédleányok személyében, kik károsnőnél a nyáron munkában voltak s így a helyi viszonyokat jól ismerték. A lopott pénzből azonban már csak 2 frt 80 kr. volt meg; a többi elköltötték. A két fiatal tolvaj cseléd leányt a csendőrség elfogta és bekísérte a belényesi járásbiróságához.

* **Megkerült tolvajok.** Mult évi nov. hó 16-án Rólich Lajos Nagy-Malom-utca 251 sz. a. helybeli hentesnek a kertben lévő füstölőjéből valaki 15 klg. paprikás szalonnát, 15 klg. kolbászt és 2 drb. borsajtot, összesen 30 frt. értékben ellopott. A rendőrségnél e lopás után egy hétre Pintye János napszamos azt a feljelentést tette, hogy ő a nagyszalontai országúton két idegen emberhez szegődött, kiknek tarisznyáiban nagyobb mennyiségű szalonnát és kolbászt látott. Ez a két ember aztán, kiről annyit tudott, hogy az egyiket Tógyernek, a másikat pedig Pávelnek hívják, az egész szá-

lonnájokat és kolbászukat Nagyszalontán a városon földműves embereknek 2—3 frtért eladták. Pintye utközben találkozott a két tolvajjal és mert gyanus volt neki a dolog pénzt kért tőlük, mert — mint mondá — másképp feljeleni őket. A két tolvaj azonban e helyett elverte Pintyét, aki mihelyt megérkezett Váradra a rendőrségnél feljelentette az esetet. A rendőrség a tetteseket mind ez ideig hasztalan kereste, csak tegnap tudta elfogni Vlagyikán Tógyer és Glicza Pável személyében. Midkétten beismerték a lopást. A rendőrség már átkísértette őket az ügyészséghez.

Jelmezek és karnevál-czikkék beszerzésére ajánljuk t. olvasóinknak Blau József Magyarország legnagyobb jelmezintézetét Budapest, IV. Károly-utca), hol a legkülönbözőbb jelmezek, trikók, parókák, álarcok mindig óriási választékban kaphatók. E hirneves intézet mindenütt általános feltűnést keltett jelmezeivel.

A feleséggyilkos mérnök.

A budapesti büntető törvényszék ma reggel fogott bele annak a szenzációs bűnpörnek a tárgyalásába, amelynek hőse Gárdos Lajos mérnök, áldozata pedig egy fiatal asszony, a vádlott felesége.

A széles körben nagy feltűnést keltett bűnpör anyaga ismeretes.

Gárdos Lajosné, szül. Fedorcsák Emma tavaly márczius 29-ikén reggel 7 óratájában gyermeket szült. A szülés rendes lefolyású, könnyű volt, orvosi beavatkozást sem igényelt; az anya egészen jól érezte magát. A következő nap estéjén azonban mély álomba merült, amely éjjel haláltusába ment át. Éjjelután a fiatal asszony meghalt. Az elhaltnak édesanyja, özv. Fedorcsák Györgyné, a ki jól ismerte a házastársak viszonyát, leánya halálát gyanusnak találta s veje ellen április 20-ikán írást a följelentést tette, hogy a feleségét megmérgezte.

A hullát kiemelték sírjából s a boncsolás arra a negatív eredményre vezetett, hogy az elhalt semmiféle betegségben nem szenvedett, tehát természetes halállal nem mulhatott ki, a hullarészek vegyelemzése pedig azt a pozitív eredményt nyújtotta, hogy ifj. Gárdos Lajosné halálát morium-mérgezés okozta. Az orvos-és vegyészszakértők eme megállapításait az igazságügyi orvosi tanács is megerősíti.

A vádlott tagadja, hogy az ekként megállapított mérgezésnek ő volna a tettese, s azt állítja, hogy a felesége öngyilkos szándékkal önmaga vette be a moriumot.

A vádlottal szemben azonban bizonyítva van, hogy ő többféle mérgező s ezek közt moriumnak is volt birtokában és hogy ugy a szülés napján, mint a következő napon cseppeket adott be a feleségének. E cseppek beadását Gárdos nem tudja indokolni. A bűnösség mellett szól az is, hogy a mérnök a lehető legrosszabb viszonyban élt a feleségével, hogy szeretőt tartott, akivel hetekkel nejeinek lebetegedése előtt közölte, hogy a felesége ebbe a szülésbe okvetlenül bele fog halni. E biztosan várható halálra utalva, megkérte a leány kezét, aki azt oda is igézte.

Az ölés indokát a vádlotton kívül senki másnál nem találhatni, az ölésre irányuló szándéknak senki másnál nyomát sem lehet fölfedezni, ölési eszközt másnak birtokában nem találtak.

Ezek azok a vádak, amelyeknek alaptalanságát a vádlottnak be kell bizonyítania, hogy ismét tagja lehessen az emberi társadalomnak s a szűk czella falait fölcsérélhesse a sóvárgó szabaddal.

A mily feszült érdeklődéssel kísérte a közönség a bűnpör minden egyes fázisát, oly érdeklődés mutatkozott a mai végtárgyalás iránt is. Az esküdtzéki terem, a hova csak belépő jegyekkel lehetett bejutni, már 9 óratájában megtelt, főleg a hölgyek érdeklődtek a szerencsétlen mérnök sorsa iránt.

Féltiz órákor foglalta el helyét a bíróság. A tárgyalást Eördögh András bíró vezeti; mellette Agorasztó Péter dr. és Adám Árpád dr. szűködnek, mint szavazó bírák. A vádhatóságot Baumgartén Izidor

dr. kir. ügyész képviseli; a védői székben Friedmann Bernát dr. ügyvéd ül.

A vádlott emelt fővel lép a teremben, az elnöki emelvény elé járul, a hol mélyen meghajlja magát.

Az általános kérdésekre előadja, hogy Csókán Torontálmegyében, 1861-ben, született, özvegy és két gyermek atyja, szigorló mérnök.

— A székes fővárosnál voltam alkalmazva, mint műszaki napdijs.

Az elnök ezután felolvassa a vádhatározat szövegét.

Elnök: kötelességemben áll megkérdezni önt, a vádhatározatban előadott két bűncselekményben a felesége megmérgezésében és a hamis tanúzásra való felbujtásában bűnösnek érzi magát?

Vádlott (erős hangon): Nem.

Elnök: Ez a határozott Nem csak a felesége megmérgezésére vonatkozik, mert ön a vizsgáló bíró előtt beismerte azt, hogy Ritter Róza szülésznőt hamis vallomásra akarta rábírní. Vagy ezt a vallomását most visszavonja?

— Nem vonom vissza. Én a vizsgálóbíró előtt nagy zavaromban tényleg beismertő vallomást tettem.

— Ön tehát nem akarta Ritter Rózá hamis vallomásra bírní?

— Nem.

— A terhelő adatokkal szemben is fenntartja azt az állítását hogy ártatlan.

— Fenntartom.

— Képesnek érzi magát arra, hogy a tárgyalás folyamán meg fogja czáfolni e terhelő aeatokat?

— Képesnek érzem magamat.

— Hát adja elő most azt a házastársi viszonyt amely az ön és felesége között fennállott hogy a törvényszék ebből levonhassa a következtetéseket. Milyen körülmény között mikor ismerkedtek meg, meddig voltak jegyesek, mikor volt az esküvő?

Vádlott azután elmondja körülményesen mint nősült meg s mennyi per-patvar volt közte és felesége között a ki az utóbbi időben nagyon féltékeny volt

(Folytatják.)

ZENE és MŰVÉSZET.

Hubay Jenő Kolozsvárt. F. hó 11-kén a kolozsvári nőegylet fényes estélyt rendezett, a melyen Hubay Jenő és neje Cebrian grófnő is részt vettek. A programm másik érdekes pontja Nagy Mariska zongorajátéka volt, ki befejezve, még pedig a legszebb sikerrel a bécsi zenekonzervatoriumi tanfolyamot, ez alkalommal mutatkozott be, mint igazán hivatásos zongoraművész nő szülővárosában. A közönség, ugy Hubay Jenőt és nejét, mint Nagy Mariskát osztatlan tetszésének jeleivel halmozta el. A jótékonyczélú estély a legszebb erkölcsi és anyagi sikerrel végződik.

IRODALOM.

— »Hóféherke« című költői elbeszélésre hirdet előfizetést ifj. Nuszék Sándor, Gyulán. A könyv április hóban, közvetlen a husvéti ünnepek előtt fog megjelenni csinos fűzetben. Előfizetési ára egy forint, mely a mű kiadójához Dobay János könyvkereskedéséhez (Gyula, Békésmegye) márczius elsejéig küldendő be.

EGYESÜLETEK.

A biharmagyei nőegylet vál. gyűlése. A biharmagyei és nagyváradai nőegylet tegnap délután 4 órákor özv. Grunwald Henrikné al-elnökön elnöklete alatt választmányi ülést tartott, melyben résztvettek dr. Bulyovszky Józsefné, Fabriczius Dezsóné, Handschuer Gézané, özv. Imre Jánosné, Mezey Vilma, dr. Molnár Imréné, Sal Ferencz, Stark Róza, Vértessy Andorné választmányi tagok, továbbá Mezey Mihály pénztáros és Böszörményi Géza jegyző.

A pénztárnoki jelentésből örvendetes tudomásul vette a választmány, hogy a mult évben

november hó 18-án megtartott Erzsébet-bál tiszta jövedelme 309 frt 6 krt tett ki, s hogy a karácsonyi gyűjtések 478 frt 30 krt eredményeztek, nem számítva azon nagy mennyiségű élelmiszereket, miket egyes adakozók az árvaháznak beküldtek. E szép eredményt fő-részen özv. b. Gerliczy Felixné elnöknő buzgalmának lehet köszönni, ki az egylet felvirágoztatása érdekében lankadatlan kitartással működik.

Megjegyezni való az is, hogy az egylet a múlt évben védhölgyei útján a városi szegények közt 994 frt 50 krt osztott ki.

SPORT.

Vadászat Nagy-Szalontán. A nagyvárad latin szertartású püspökségi uradalom folyó hó 10. és 11-én Nagy-Szalonta környékén fekvő tulkai és dumbrovai birtokain kör- és hajtó-vadászatot rendezett, melyen részt vettek: Beöthy László főispán, Balogh László országgyűlési képviselő, Balázsházy Bertalan, Oszterlamm Ármin kir. erdőfelügyelő, Beöthy Pál főszolgabíró, Leidl főmérnök, Zilahy Lajos kir. közjegyző, Baranovits Ferencz, Szikszay Lajos, Erdélyi Gyula főjegyző, Hadházy Kálmán, Glac Antal, Kenyeres János, Hoffmann Henrik uradalmi ispán, Lakatos Ede, ifj. Gyémánt Mihály, Hanzély István uradalmi erdőmester és Gasparik Pál uradalmi erdész. Terítkekre került 210 nyul és 2 róka.

MULATSÁG.

A középtanodai colon táncestélye. A Neufeld Béla táncztanító vezetése alatt álló középtanodai colon rendezése folyó évi január hó 20-án (csütörtökön), a Fekete Sas nagytermében zártkörű táncestélyt rendez. A rendezőség tagjai: Boros Jenő elnök, Blau Sándor alelnök, Gyenge János pénztárnok, s azonkívül Demetrovics Zsiga, Fleischer Béla, Fleischer Sándor, Magyar Ernő, Propper István, Schwartz István, Singer József, Szita Aladár, Szita László rendezők. Belépő díj személynként 1 frt. Kezdeté fél 9 órakor.

Tüzoltóbál Pecze-Szőllősn. A pecze-szőllői önkéntes tűzoltó-egylet 1898 évi január hó 16-án az ugynevezett »Jégpince« helyiségben bor-ellátással zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj férfiaknak 2 korona, nőknek 1 korona, Felülfizetések köszönettel vétetnek. Jó zenéről, valamint kitűnő ételek és italokról gondoskodva van.

REGÉNY-CSARNOK.

ÜZLET és SZERELEM.

Németből: — plex. 4.

— Majd mindent elbeszéltek a reggelinél! Most pedig elküldöm Kücköt a távirattal, mondá Frederico komoly arckifejezéssel. Én most nagyon kényes helyzetbe jutottam, melyből alig bírok menekülni. Ez vesz most egészen igénybe.

Midőn aztán szemközt ültek egymással a terített asztal mellett, Frederico karcsu, elegáns alakjával székében hátradőlve, így szólította meg testvérét:

— Figyelj hát reám Askán s halld meg, miről van szó! Adj tanácsot is ha tudsz, de főleg ígérd meg azt, hogy mindaddig hallgatni fogsz a dolgról, míg én azt kívánom. Röviden szólva szoros viszonyom van egy leánnyal, ki utánam jött Európába. Hm! Hogy is van csak? . . . De hiszen értesz, ugy-e? Én nem akartam őt magammal hozni, el is intéztem mindent a legjobban, ő azonban az örülésig van utánam s így midőn a hajóra szálltam, minden ígérete és esküje dacára már ott találtam őt. Hiába volt minden. Ő itt van s a jó Ég tudja most, hogy mi lesz velünk. Szüleink — tudom — sohasem egyeznek bele a házasságba. Ő szegény családból való, nincs természetesen egy centje

sem s egy ideig mint elárúsító nő tetette életét egy boltban.

— Kellemetlen egy helyzet, annyi bizonyos, veté oda kedvetlenül Askán. De hát nem lehetett volna . . .

— Nem lehetett volna-e megakadályozni a szerelemre lobbanást és az együtt maradást, ugy-e ezt akarod mondani. Mint látod ez nem sikerült. A leány ép oly szép, mint mocsoktalan. Soba sem is tudtam volna tőle megválni, de a házasságból nem lehetett semmi, miután papa hirtelen visszaszólított Európába. Én tehát elébetartam a nehézségeket és azt a bonyodalmat, a mit a viszony Hamburgban felidézne és lebeszélni törekedtem őt terveiről.

— E szerint hát nem is szeretted őt komolyan? — mondá Askán fürkésző tekintettel.

— Askán! Te udod, hogy megy ez a dolog. Ez ember eleinte forrón szeret, de később lehülnek az érzelmei. Én sokat tartok fölöle s ő meg is érdemli becsülésemet, de hogy nőmmé tegyem őt! . . . De halld meg a többit! Barátnőmnek az atyját emberölés miatt ítélték el. Atyám jól ismerte ezt a családot s tudja, hogy nagy nyomorban sanyıldtek és lenézett népek voltak oda át, a házasságba tehát sohasem fog belemenni. Ezenkívül még más valami elintézni valóm is van. Mintegy 20000 márkányi hitellel terheltem meg az üzletet. Egy egész halomnyi kellemetlenség ugy-e? Innen van aztán, hogy nincs az embernek kedve azonnal Dünkelbeckbe sietni . . .

— Valóban nincs, egy szemernyi sincs. Szomorú história! De szólj, hol van az a női szerzet?

— Miféle női szerzet? Kit értesz ez alatt? Ha talán e fiatal leányt illede e névvel, ugy arra kérlek, válogasd meg kifejezéseidet!

— Nagyon izgatott vagy Frederico. Inkább magamba fojtom tehát a szót, a mi a nyelvem van.

— Mi ez kérlek? Kívánom, hogy beszélj!

— Legyen hát! Tudd meg, hogy én több mint könnyelműségnek tartom azt, hogy egy emberölés miatt elítélt egyénnek leányával viszonyt szősz s ép oly megfontolatlanágnak, hogy az eddig csinált tulkiadásokat még egy ekkora összeggel tetézed.

Válasz helyett egy büszke lenező tekintetet vetett Frederico Stendardo öcsésére. De nem szólt egy szót sem csak a fejével bölintgatott s arczáról lehetett leolvasni gondolatát, mintha ez lett volna oda felírva:

»Ugyan sohse buzgólkodjál, ne erőlködj olyan nagyon! Tudom, régóta tudom már, hogy mindenütt egyformák az emberek. Hogyne volna tehát az emberhez farizeus és képmutató a maga tulajdon családjá is.

(Folyt. köv.)

TÁVIRATOK.

A reprezentanza felosztása.

Budapest, jan. 12. (Saj. tud. távirata.) Fiume reprezentanzát a tegnapiak folyamánként felosztatták.

Sipulusz kardpárbaja.

Budapest, jan. 12. (Saját tud. táv.) Rákosi Viktor Prém Józseffel kardpárbajozott, mindketten könnyen sérültek meg.

Koch tanár a marhavész ellen.

Budapest, január 12. (Saj. tud. táv.) A »Times«-nek jelentik Fokvárosból, hogy Koch tanárnak a marhavész ellen alkalmazott epeoltási kísérletei sikerrel jártak.

Anglia politikai helyzetéről.

Budapest, jan. 12. (Saját tud. táv.) Ridley Angolország belügyi államtitkára tegnap beszédet mondott, melyben kifejtette, hogy Angolországban a kínai vizeken elég erős flottája van, hogy érdekeit megvédhesse és a hatalmaknak

bármely lehető szövetekezése mellett is tulsulyban legyen. Vannak, a kik azt állítják, hogy néhány nagy hatalom tréfát üz Angliából, jóllehet tudják ezek a hatalmak, hogy a helyzet kulcsa Anglia kezében van. Ha összeütközésre kerülne a dolog, az összeütközés a tengeren fog megtörténni. Hogy ki fogna mint győztes kikerülni, azt Angliában nagyon jól tudják.

Bankett Javorski a lengyel klub-elnök tiszteletére.

Budapest, jan. 12. (Saj. tud. táv.) A lengyel képviselők tegnap Javorski képviselőnek, a lengyel klub elnökének tiszteletére diszebédet rendeztek. Badeni Szaniszló tartományi marsall folköszöntőt mondott Javorskira és utalt a lengyel klub hagyományaira, amelyekhez a mérséklet is tartozik. Javorski feleletében azt is mondta, hogy a politikában a mérséklet és jogosság szükséges tényezők. Szóló méltatta a németeknek Ausztriában való jelentőségét és annak az óhajnak adott kifejezést, hogy a csehországi nemzeti-ségi harcot sikerül békésen kifejezni, mert általános óhaj a nemzetiségi béke helyreállítása. Ezután még Stepanowski, Jendrecejovicz és Barwinski képviselők beszéltek.

A spanyol külügyminiszter Kubában.

Budapest, jan. 12. (Saját tud. táv.) Blanco tábornok azt táviratozta Havannából, hogy Govin kubai külügyminiszter tegnap New-Yorkban hajóra szállt és a »Mexiko« spanyol gőzösön Kubába ment.

Az athéni béke.

Budapest, jan. 12. (Saj. tud. táv.) Athénben valamennyi ujévi ünnepély elmarad. Az állam-hitelezőkkel való kiegyezés megkötötték. Hivatalos körökben az elért feltételek megelégedést keltettek.

A párisi lapok az Esterházy-pörről.

Budapest, jan. 12. (Saját tud. táv.) A párisi lapok magatartása az Esterházy pört illetőleg nagyonkülönböző. A »Figaro«, »Gaulois«, »Petit Journal«, »Echo de Paris« és »Eclair« a haditörvényszék tagjainak elismeréssel adóznak és azt vélik, hogy az ítélet előtt mindenki meg fog hajolni. Esterházy felmentése nem egyéb, mint Dreyfus újból való elítélése. Az ügy ezzel végleg el van intézve. Franciaország most már ismét visszatérhet a rendes életéhez.

A »Rappel«, »Radical«, »Droit de l'homme«, »Lanterne«, »Aurore« ugy vélik, hogy a nyilvánosság kizárása miatt még mindig marad bizonyos aggodalom hátra, a hajsza pedig éppenséggel nem szűnt meg. Az igazság és jogosság műve minden akadály dacára el fogja érnei célját.

Török dementi.

Budapest, január 8. (Saját tud. táv.) Kónstantinápolyban illetékes helyről erőlyesen megczafolják az angol sajtóban terjesztett azokat az Athenből kelt híreket, melyek a Thessaliában elkövetett büntettekkel a török hadsereget vádolják. Így azok az állítások is valótlanak, hogy a törökök a thesszali

lakosságot kiszípolozzák, kirabolják és rajtok erőszakoskodnak és hogy török katonák a keresztelő Szt-János kolostort megrohanták és leégették. Adót kétségkívül szednek be, de azok sokkal kevesebb, mint a mennyit a thessáliaiak görög uralom alatt fizettek. A tripoliszi (Afrika) állítólagos rendzavarások is csak jelentéktelen verékedések voltak. A főkomposokat letartóztatták és a törvényszéknek átadták.

KÖZGAZDASÁG.

A szabolcsmezei szocializmus okai.

Lapunknak egyik barátja, a ki a szabolcsmezei munkás-állapotokat személyes tapasztalataiból ismeri, az újabb ott veszedelmesen terjedő szocializmus okairól a következőket írja nekünk:

A rég időkben Szabolcsmezei birtokosai arról voltak ismeretesek, hogy gazdálkodásukkal nem törődve, csupán a mulatságoknak éltek s így a Szabolcsmezei földművelő népnek azon időben aranykora volt, mert a könnyelmű birtokos mellett a földművelő nép vehette legtöbb hasznát a földnek és sajnos, ebben sok igaz volt; mert Szabolcsmezei régi birtokosai nagyobb részben tönkre mentek s mint birtokosok és bérlők a Galicziából beözönlő új földesurak foglalták el nagyobb részt és uralják ma is a vidéket.

A könnyen gondolkodó régi birtokos mellett kevesebb küzdelemmel tarthatta fen magát a földműves nép is, most azonban helyzete nem csak hogy nagyon megváltozott, de valósággal a hajdan virágzó községek elszomorító képet nyújtanak. Mert látszik a régi paraszt épületeken, hogy hajdan zsendely tetőre voltak fedve és udvaruk deszkákkal kerítve. Ma az elkorhadt zsendelyt nem képes megújítani,

hanem a hiányzó zsendely tetőzet kifordását szalmával vagy tengeri kóróval tákolja be, hogy nyakába ne csorogjon az eső, kidült deszka kerítéseit pedig napraforgó kóróval pótolja.

Templomaik nagyjából torony nélkül állanak, melyeket a többi épületektől arról lehet felismerni, hogy udvarán fából össze tákolat haranglábat látunk.

Ezen elszomorító látvány gondolkodóvá tett; kérdeztem s puhatoltam okait, melyek a nép elszegényedéséről a következőkben adnak felvilágosítást.

A szabolcsmezei községek nagy részéből hiányzik a csorda, ménes és csürhe, de az ákáczzsal szegélyzet széles közlekedési utakon találunk kis pásztorokat, kik vigyáznak egy kipályvázott tehénre vagy pár malaczra, mert vagy nincs közös legelőjük, vagy kevés a lakosság jószág állományához.

Az új birtokos és bérlő osztály pedig nagyjából a néppel munkáltatja földjét akként, hogy a kinek feles vagy harmados földet ad, az tartozik a birtokosnak ugyanannyi földet ingyen megszántani, mint a mennyit felibe bír, de a községben levő korcsmát és boltokat az új birtokos vagy bérlő rokonságabirja s ezektől tartozik a feles ember szükségleteit bevásárolni, melyet a termés bedézmálásakor terménybe fizet vissza s így meg esik, hogy dézmálás után a feles ember üres tarisznyával megyen haza azon szorongatott véleménynyel, hogy a jövő termésig utolag fog neki hitelezni a boltba.

A szabolcsmezei földművelő népet én elég szelidnek ismerem, — de ha a nép évről-évre azt tapasztalja, hogy folytonos munkája mellett sem képes anyagilag gyarapodni, — sőt évről-évre többen jutnak azon helyzetbe, hogy terményeik betakarítása után, bolttartózáikért terményeik tetszés szerinti árban lett ki egyenlítése után minden gabona nélkül mennek családjukkal a télnek, nem lehet csodálni, ha kétségbeesett helyzetében a nép vissza óhajtja még a robot mellett is régi birtokosait, kik inség esetén jobbágyaikról atyailag gondoskodtak;

vagy tanakodni kezd a felett, hogy miként segíthetne akként, hogy folytonos munkája mellett, családjával éhezni ne kénytelenítették.

Sajnos, hogy a munkás-törvényjavaslat tárgyalásánál nem voltak tekintettel ezekre a körülményekre. Talán a főrendiház kiterjeszti figyelmét erre is.

TÖZSDE.

— A Tiszántúli eredeti távirata. —

Gabonatözsde.

Készáru búzában az irányzat gyenge volt.

Határidők.

Budapest, jan. 12.

Buza ősze	— — — — —	9.40
Buza tavaszra	— — — — —	11.90
Tengeri	— — — — —	5.29
Rozs ősze	— — — — —	8.69
Zab ősze	— — — — —	6.36

Értéktözsde.

Az irányzat gyenge.

Budapest, jan. 12.

Oszták hitel	— — — — —	355.60
Magyar hitel	— — — — —	383. —
Allamvasut	— — — — —	345.75
Déli vasut	— — — — —	83. —
Rimamurányi	— — — — —	251.25
Magyar jelzálog	— — — — —	274.25
Magyar leszámítoló	— — — — —	256. —
Villamos vasut	— — — — —	279.50
Salgótarjáni	— — — — —	602. —
Iparbank	— — — — —	101.25
Budapest közuti	— — — — —	405.25
Kereskedelmi bank	— — — — —	1450. —

Bécs, jan. 12.

Az irányzat gyenge.

Oszt. hitel	— — — — —	355.87
Magyar hitel	— — — — —	382.25
Allamvasut	— — — — —	346. —

A szerkesztőért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.

Hatóságilag engedélyezett
Véjeladás
Freyberger Albert-nél.
 Hol mindennemű *árak*
POTOMÁRON
 kaphatók.

1-6

Tulhalmozott raktár miatt január 20-áig 25%-kal olcsóbb.

NÁDOR L. és TÁRSA cégénél

ezipő és uridivat áruház

Nagyvárad, Zöldfa-utca.

Legnagyobb választék férfidivat cikkekben u. m.

8-10

legújabb divatu

KALAPOK

minden szín és alakban

legjutányosabb áron.

Továbbá

férfi, női és gyermek-czipőkben legnagyobb raktár.

FEHÉRNEMŰEK,

KESZTYÜK, NYAKKENDŐK,

SZAPPAN, ILLATSZER

s minden e szakmába vágó cikkek

dus választékban

s bámulatos olcsó áron kaphatók.

Telephon összeköttetés.